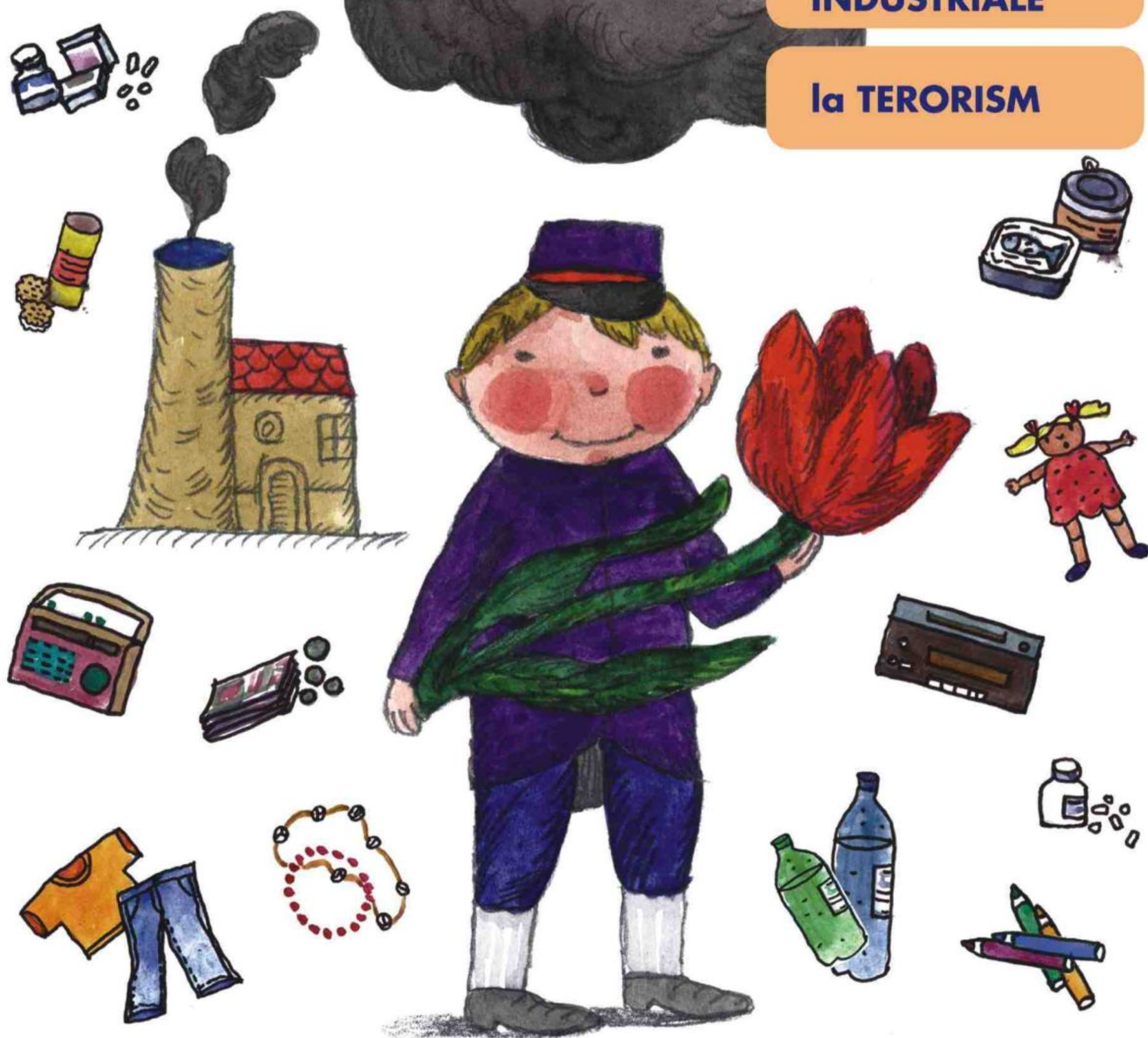

Supraviețuitorii

la ACCIDENTE
INDUSTRIALE

la TERORISM

Material publicat de Ministerul Administrației și Internelor /
Inspectoratul General pentru Situații de Urgență

Toate drepturile rezervate

Nici o parte din acest material nu poate fi reprodusă sau transmisă sub nici o formă și cu nici un scop, pe nici un fel de suport, fie el electronic sau mecanic, inclusiv prin fotocopiere, înregistrare sau stocare a datelor, fără permisiunea scrisă a editorului și a autorilor.

Copyright © 2006, Ministerul Administrației și Internelor, prin Inspectoratul General pentru Situații de Urgență
Str. Banu Dumitrache, nr. 46, București, sector 2
e-mail: igsu@mai.gov.ro

Text © Victoria Pătrașcu, 2006
Ilustrații © Stela Lie, 2006

ISBN

Tiparul executat de

Supraviețuitorii

ACCIDENTUL INDUSTRIAL

- **CE SUNT
ACCIDENTELE INDUSTRIALE?** 2
- **POLUAREA AERULUI.
CE PUTEȚI FACE?** 3
- **POLUAREA APELOR.
CE PUTEȚI FACE?** 4
- **ACCIDENTELE NUCLEARE.
CE PUTEȚI FACE?** 5
- **POVESTE
BURTOS-BĂNOS ȘI SATUL VERDE** 6
- **TEME
DE DISCUȚIE** 9

TERORISMUL

- **CE ESTE TERORISMUL?** 10
- **CE PUTEM FACE?** 11
- **POVESTE
VICTORIA LUI 008** 12
- **TEME
DE DISCUȚIE** 16

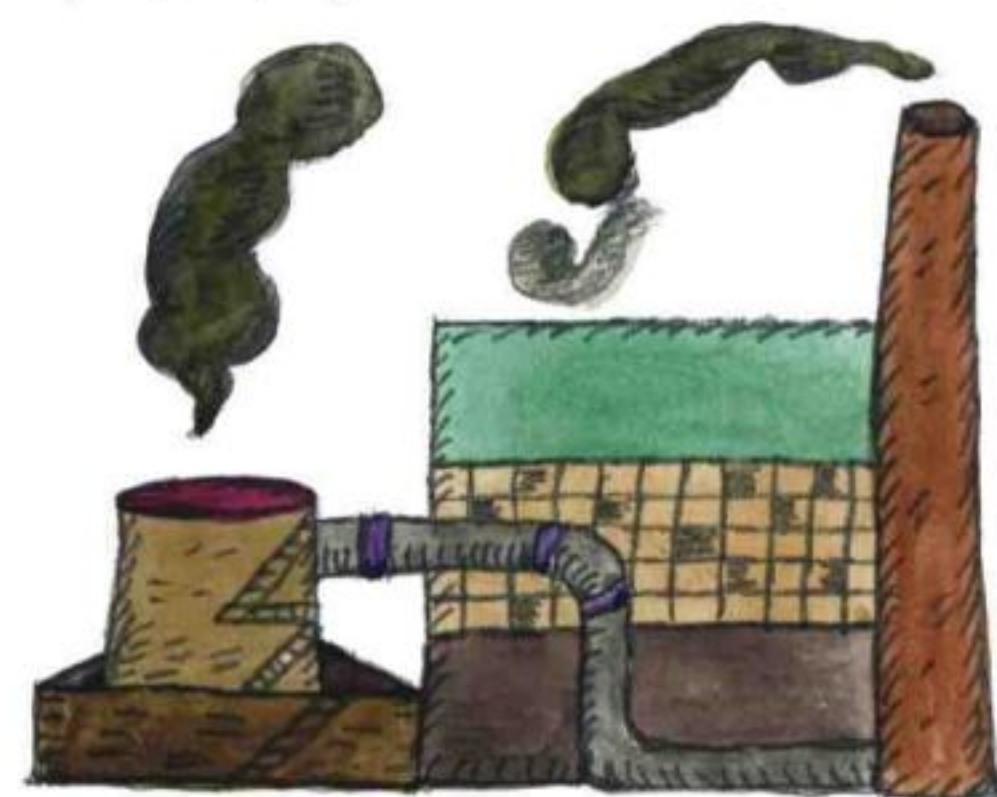
ACCIDENTUL INDUSTRIAL

Ce sunt accidentele industriale?

În zilele noastre, nu putem concepe viața fără tot felul de produse, fără mașini, avioane, computere, jucării, lumină electrică, medicamente. Toate aceste lucruri care ne fac viața mai confortabilă sunt produse în uzine și fabrici. Câteodată, în aceste fabrici au loc și accidente, numite accidente industriale. Efectele accidentelor industriale sunt uneori catastrofale pentru natură și pentru om. Accidentele pot duce la poluarea (otrăvirea) pământului, a apelor, a aerului. Deși oamenii iau măsuri pentru a preveni astfel de evenimente, sunt și cazuri când nu reușesc să oprească la timp scăpările

accidentale de substanțe periculoase. Se întâmplă uneori ca vapoarele uriașe care transportă petrol să se strice pe mare și petrolul să se scurgă în apă, omorând peștii și plantele acvatice. Alteori, au loc accidente cu vehicule care transportă substanțe periculoase. În România, în 2003, un camion care transporta îngrășăminte chimice s-a răsturnat. Substanța respectivă a luat foc, provocând o explozie uriașă.

Cum te pregătești:

Ai putea începe identificând posibilele pericole din cartierul unde locuiești: benzinării, fabrici, instituții care folosesc substanțe periculoase. Dacă locuiești într-o zonă cu industrie chimică, va trebui să pregătești împreună cu familia trusa pentru situații de urgență.

de încăpătoare pentru a conține:

- Apă și alimente conservate;
- Lanternă și baterii;
- Haine;
- Trusa de prim ajutor (pansamente, dezinfectant, medicația necesară dacă suferi de diabet, astm sau urmezi un tratament);
- Un radio cu baterii.

Poluarea aerului

Din cauza neglijenței sau a unui accident, o fabrică poate lăsa în aer o cantitate mai mică sau mai mare de substanțe toxice, dăunătoare pentru om. Unul dintre cele mai grave accidente de acest fel a avut loc în India, în localitatea Bhopal, în 1984.

Într-o noapte, o fabrică de pesticide, substanțe chimice folosite în agricultură, a eliberat în oraș un uriaș nor toxic. Efectele au fost îngrozitoare: peste 3.000 de oameni au murit în acea seară și alți 180.000 au avut probleme de sănătate în anii care au urmat. În România, la Baia Mare și la Copșa Mică, multe persoane s-au îmbolnăvit din cauza poluării industriale din zonă.

Ce puteți face?

În urma unui accident chimic aerul este poluat și poate fi periculos de respirat. De aceea este important ca tu și familia ta să aflați cât mai repede despre accident și să știți ce trebuie să faceți pentru a vă proteja.

- Esențial este să rămâneți în casă și să încercați să acoperiți cât mai bine ferestrele și ușile ca aerul poluat să nu intre în camera în care vă aflați. Trebuie să sigilați spațiile din jurul geamurilor și ușilor cu bandă adezivă sau cu plastic, prosoape ude sau folie de aluminiu.
- Închideți aparatele de aer condiționat, dacă aveți astfel de echipamente.
- Dacă sunteți afară, acoperiți-vă nasul și gura cu o batistă, fular, tifon, sau orice bucată de pânză pe care o aveți la îndemână și căutați să vă adăpostiți într-o clădire.

- Ascultați sfaturile prezentate la radio și la televizor. Autoritățile vor spune care sunt riscurile pentru sănătate și cum vă puteți proteja mai bine.
- Dacă cineva din familie se simte rău, e amețit, sau respiră greu trebuie să sunați la 112, pentru a cere ajutor medical.
- Uneori, este nevoie ca zona afectată să fie izolată de restul oamenilor, pentru a preveni răspândirea unor boli. Această măsură, de izolare, se numește **carantină**. Dacă se instituie carantina în zonă, tu și familia trebuie să respectați regulile anunțate de primar.
- Dacă zona este evacuată, adică trebuie să o părăsiți, urmați sfaturile date de autorități. Acestea vor comunica drumul pe care trebuie să mergeți pentru a ajunge la adăposturile unde veți sta o perioadă. Nu uitați să luați cu voi trusa pentru situații de urgență.

Poluarea apelor

Uneori, substanțele chimice folosite în fabrici ajung, accidental, în râuri și lacuri.

Apa poluează și pământul. Mii de pești și animale care trăiesc pe lângă aceste râuri mor și ele.

Viața oamenilor este amenințată. Legumele și fructele udate cu aceste ape nu mai sunt bune de mâncat.

Animalele din ogradă, vaci, porci, găini, care beau această apă se îmbolnăvesc și chiar mor. Fântânile sunt poluate și apa nu mai poate fi băută de către oameni.

În anul 2000, un accident tehnologic a avut loc la o exploatare minieră de aur din Baia Mare. O cantitate

mare de substanțe otrăvitoare a ajuns în râul Someș.

Mii de pești au murit, mii de oameni au fost afectați. Acesta a fost unul dintre cele mai grave accidente industriale de la noi din țară și a afectat și Ungaria.

Ce puteți face?

Este bine să urmați sfaturile specialiștilor:

Important este să aflați cât mai repede dacă un astfel de accident a avut loc. Dacă apele sunt poluate, principala grijă este să nu beți din ele și să nu le folosiți în gospodărie. Despre accident aflați de la primarul localității sau de la posturile de radio și televiziune.

• **NU beți și nu vă spălați cu apă poluată;**

• **NU lăsați animalele să bea apă poluată;**

• **NU udați grădina cu aceste ape;**

• **NU mâncați pește pescuit din aceste ape;**

• **ASCULTAȚI de reprezentanții primăriei care vă vor spune dacă apa din fântâni este bună sau a fost otrăvită de apele poluate.**

Accidentele nucleare

Centralele nucleare ne sunt necesare pentru a produce curent electric. Accidentele la astfel de centrale pot avea efecte grave și pe termen foarte lung. Tocmai de aceea, oamenii sunt foarte atenți. Sistemele de siguranță existente în centralele nucleare fac în așa fel încât pericolul pentru populație să fie cât mai mic.

Acum 20 de ani însă nu era așa. În 1986, pe teritoriul fostei Uniuni Sovietice, la Cernobâl (Ucraina), a avut loc unul dintre cele mai devastatoare accidente industriale. Un reactor, un fel de motor al uzinei, a explodat și substanțele din reactor au ajuns în aer. Norul toxic s-a întins pe sute de mii de kilometri și a afectat populația din mai

CERNOBÂL

multe țări, dar în special din zona accidentului. Nu toate efectele s-au văzut imediat. De atunci încolo aproape 4.000 de oameni au decedat din cauza substanțelor ieșite din reactor. Opt milioane de persoane au suferit diferite boli; dintre acestea peste trei milioane au fost copii. Chiar și acum regiunea este periculoasă pentru oameni și o zonă întinsă din jurul centralei nucleare nu mai poate fi locuită.

Ce puteți face?

Ca și în cazul poluării aerului, atunci când are loc un accident nuclear este esențial să stați înăuntru.

- **Nu plecați pe străzi să vă căutați părinții;**

- **Ascundeți-vă în pivniță sau la metrou, dacă stați în București;**

- **Nu mâncați fructe și legume culese**

din zonă și nu beți lapte produs în regiune;

- **Ascultați cu atenție sfaturile oferite de primar, medici, polițiști, pompieri;**

- **Dacă are loc evacuarea zonei, urmați drumul indicat. Nu uitați să luați cu voi trusa pentru situații de urgență.**

Poveste

BURTOS-BĂNOS ȘI SATUL VERDE

A fost odată ca niciodată un sat de munte. Era o așezare frumoasă și curată. Avea căsuțe mici, cu grădini în față, cu straturi în care legumele creșteau mari și colorate.

La marginea satului se afla lacul din care peștii nu mai pridideau să sară după musculițe. Locuitorii nu erau foarte bogați, dar nici foarte săraci. Natura avusese grijă de ei.

Pădurea era plină de lemne și de animale. Zmeura și fragii creșteau din belșug, iar văcuțele și oile se înfruptau de pe pajiștile cu iarbă grasă.

Iar copiii, ei bine, copiii erau cei mai fericiți că zilnic crestele munților se oglindeau pe un cer neînchipt de albastru.

Dar lucrurile n-au durat așa la nesfârșit.

Într-o zi, în sat sosi un om gras,

într-o mașinărie cum nu se mai văzuse.

Părea un păianjen mare care pășea peste case și peste garduri, dar avea și roți pentru a fi condusă pe drumuri și aripi cu care putea să zboare. Toată lumea se strânse ca la bâlci să vadă ciudătenia.

Bărbatul coborî printr-un lift cilindric chiar din burta mașinăriei.

-Salut, locuitori ai satului verde! Sunt Burtos-Bănos și am venit să investesc în satul vostru.

-Să investești? Ce înseamnă asta? întrebă Moș Petre, un bătrânel înțelept.

-Păi, să vă ajut. Să vă ajut și să vă fac mai bogați.

-Dar noi n-avem nevoie de ajutor. Ne simțim foarte bine și nu ne

lipsește nimic.

-Hă, hă, nu vă lipsește nimic, zici? Dar aveți voi oare muscotancomobil?

-Musco...cum? întrebare, curioși, sătenii.

-Mașinăria asta, în care circul eu. Voi da celor care-mi vând partea lor din dealul din față câte un muscotancomobil. Cu el vor putea să zboare unde vor, să urmărească oile pe munte, să treacă peste bolovani și șanțuri, să traverseze râuri fără să se ude. Gândiți-vă câte puteți face cu mașinăria asta.

-N-avem nevoie de drăcia ta de mașină, zise Moș Petre, supărat. Putem să mergem pe jos sau cu caii și căruțele.

Dar cei mai tineri nu prea erau convinși de ceea ce spunea Moș Petre și chiar de-a doua zi au început pe furiș, mai seara, mai noaptea, să se ducă și să-și vândă pământurile lui Burtos-Bănos. Într-o săptămână sosiră și muscotancomobilele. Nu erau la fel de mari ca mașinăria lui Burtos-Bănos, dar îi încântară pe săteni.

Mergeau cu ele la pădure, nu se mai

udau când traversau râurile.

Între timp, Burtos-Bănos începu să sape muntele până îl ciurui și-l făcu să semene cu o bucată de șvaițer. Văcuțele nu mai aveau unde să pască, așa că muriră rând pe rând de foame.

Oile mai mergeau la pădure, dar nici ele nu prea aveau ce mânca.

Se zvonea că Burtos-Bănos a găsit nestemate în munte. Nimeni nu-l vedea la față. Auzeau doar zgomotul mașinăriilor care tot săpau în munte.

Peste un timp, toate muscotancomobilele rămaseră fără benzină și înțepeniră pe unde apucară, la munte, la pădure sau în mijlocul satului.

Nemulțumiți, sătenii s-au dus cu toții la casa cenușie a lui Burtos-Bănos, ca să-i ceară socoteala.

-Eu v-am promis muscotancomobilele, nu și benzina. Pentru asta trebuie să plătiți, zise Burtos-Bănos, scărpinându-se pe șale. Dar pentru că sunt prietenul vostru am să vă aduc cisterne de benzină. În schimb îmi veți vinde lacul. Vreau să-mi spăl acolo nestematele pe care le scot din munte.

BURTOS-BĂNOS ȘI SATUL VERDE

Degeaba i-a rugat Moș Petre pe oameni să nu-și vândă partea de lac pentru că aceștia o țineau una și bună că dacă au muscotancomobile, atunci trebuie să și meargă cu ele. Cei care nu mai aveau ce să vândă s-au angajat la Burtos-Bănos și munceau de dimineața până seara la mină.

Burtos-Bănos a început să spele nestematele în lac.

A amestecat otrăvuri și prafuri pentru a le da strălucire. Lacul, din verde-albastru a devenit

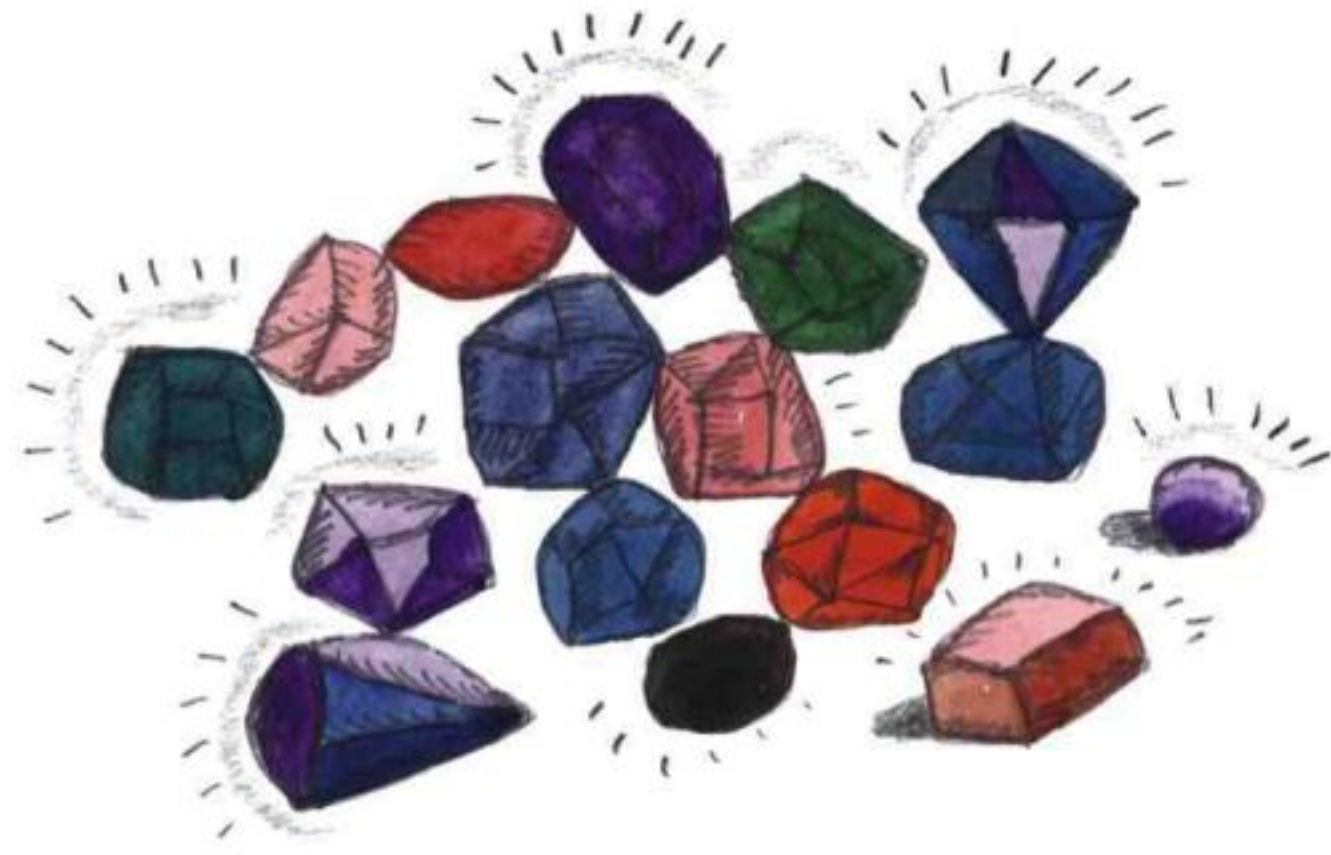
maro-mocirlos.

Toți peștii au murit și toate păsările care mâncau pește au plecat. Aburii otrăvitori au uscat pomii pădurii și animalele au plecat spre alte locuri. Părea că nimic nu putea să-l oprească pe Burtos-Bănos.

Și chiar așa era. Cumpăraseră toate locurile, săpaseră muntele și construiseră o fabrică de bijuterii.

În schimb, oamenii nu mai aveau animale, nu mai aveau pădure, nu mai aveau lac.

Își vânduseră adevărata bogăție pe

câteva mașini ciudate care nici nu mai mergeau.

Deși muntele lângă care stăteau dădea cele mai strălucitoare nestemate din lume, oamenii nu erau bogați iar mașinăriile cele ciudate nu-i făcuseră mai fericiți.

Erau chiar foarte triști. Le era dor să simtă umbra pădurii, le era dor de mângâierea apelor lacului în care obișnuiseră să se scalde, uitaseră gustul dulceții de zmeură.

S-au hotărât atunci să părăsească locurile acelea triste și să spună tuturor povestea lor așa încât Burtos-Bănos să nu-i mai păcălească și pe alții.

Eu am aflat-o de la un bătrânel pe nume Petre și v-o spun vouă, ca să o spuneți mai departe.

Teme de discuție

1. Cum arăta satul înainte de venirea lui Burtos-Bănos? Descrieți satul. Vă aduce aminte de alte locuri pe care le-ați întâlnit?
2. Ce le oferă Burtos-Bănos țăranilor? Ce le cere în schimb? Este o afacere bună?
3. Ce se întâmplă cu locurile, cu animalele, cu plantele, după ce Burtos-Bănos începe să sape muntele? Mai știți locuri unde o fabrică, o mină sau un combinat a poluat apele, râurile, pădurile? Povestiți ce s-a întâmplat acolo. Desenați cum arăta locul înainte și cum a arătat după.
4. Ce face Burtos-Bănos când muscotancomobilele se opresc? Ce le cere sătenilor în schimbul benzinei?
5. Credeți că mai pot face țăranii ceva după ce și-au vândut toate pământurile?
6. Ce fac în final când își dau seama că nu mai pot locui în acele locuri? Ce ați putea face voi pentru ca orașele, satele, comunele în care locuiți să fie mai curate și mai puțin poluate?
7. Ce puteți face voi, tu și familia ta, pentru a proteja mediul?

TERORISMUL

Ce este terorismul?

Vorbim de terorism atunci când o persoană sau un grup de persoane face lucruri care produc teroare, adică groază, în rândul populației.

Terorismul nu are nimic de-a face cu războiul. Războiul se poartă între armate. Soldații sunt cei care se bat între ei. Terorismul are ca țintă populația lipsită de apărare.

Cine sunt teroriștii?

Teroriștii nu aparțin unei singure țări.

Ei sunt din diferite state ale lumii, vorbesc limbi diferite, au religii diferite.

Ceea ce îi aseamănă este faptul că, prin acțiunile lor, vor același lucru: să înfricoșeze oamenii.

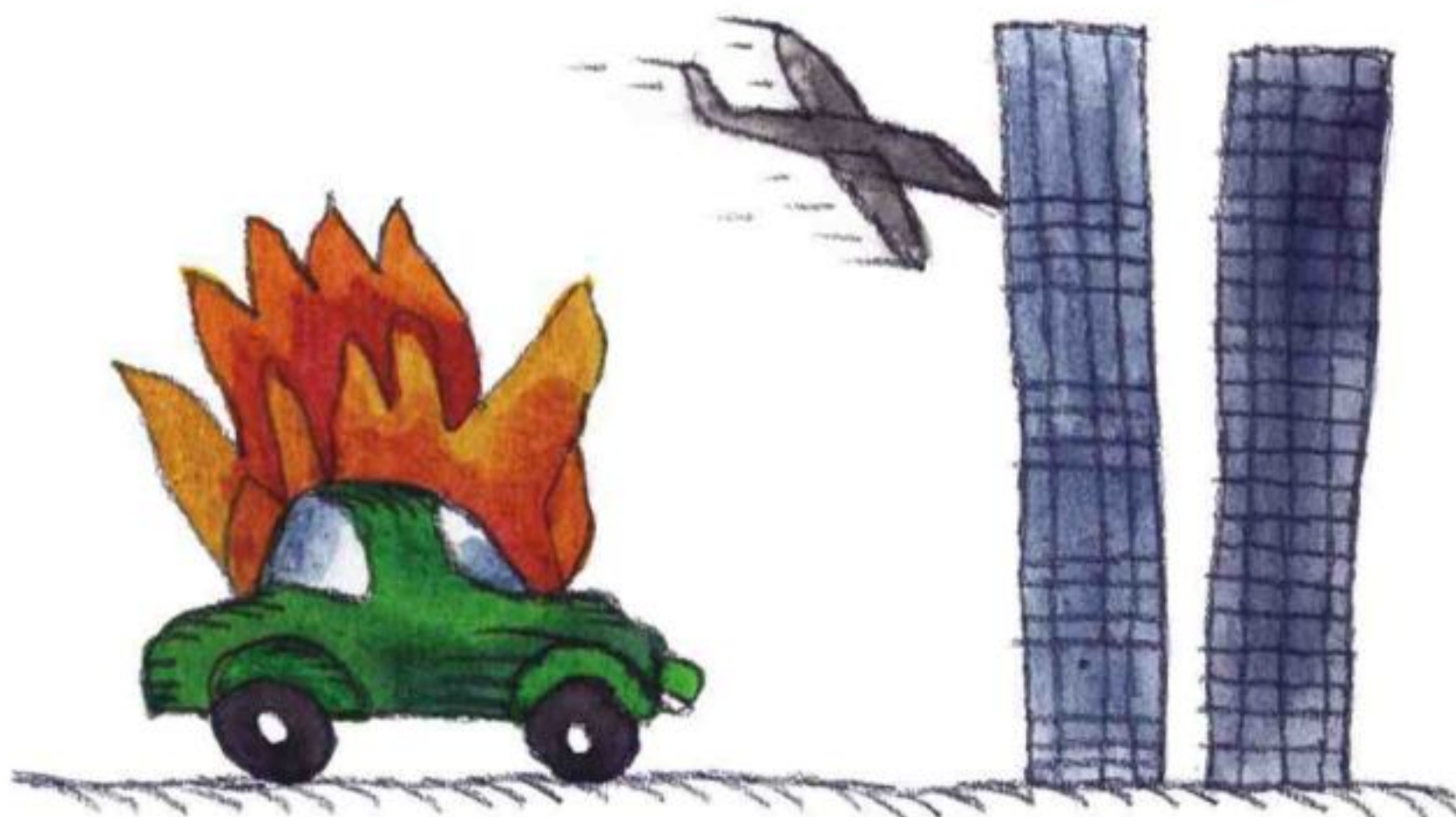
Mulți teroriști acționează singuri. Vorbim atunci de terorismul individual, în care o persoană fie pune

o bombă într-o instituție, fie face să explodeze o mașină, fie împușcă o persoană. Acțiunea teroristului se numește **atentat**.

Poate exista și terorismul organizat, în care un grup de teroriști comite un atentat.

Așa a fost cazul atentatelor din septembrie 2001 din Statele Unite ale Americii (SUA), când mai multe avioane furate de teroriști au intrat în clădiri americane importante.

Ce metode au teroriștii?

Teroriștii au diverse metode: distrug clădiri, fură avioane și răpesc oameni, bombardează metroul sau autobuzele.

Uneori se folosesc chiar de persoane care sunt gata să se sacrifice, aruncându-se în aer cu bombele pe care le au la ei, pentru a ucide oamenii din jur.

Ce putem face?

Ați auzit, vreodată, anunțuri pe aeroport sau în gară, atenționând călătorii să nu lase bagajele nesupravegheate? Au fost cazuri când, în gențile aparent uitate în locuri aglomerate, au fost găsite bombe.

Anunțul ne arată că trebuie să fim atenți la ceea ce se întâmplă în jurul nostru.

Acum câțiva ani, un terorist a ascuns o bombă în pantof, a reușit să treacă de filtrele de verificare de la

aeroport și să urce în avion. Ajuns la bordul avionului, teroristul a început să se comporte ciudat. Purtarea sa a atras atenția celorlalți pasageri.

Ei au anunțat personalul avionului și împreună l-au prins pe terorist înainte ca acesta să detoneze bomba.

În vreme ce noi suntem atenți la ce se întâmplă în jur, conducătorii noștri, poliția, serviciile de spionaj fac mult mai multe pentru a preveni atentatele. Ei și-au dat seama că teroriștii au nevoie de bani pentru a face rost de arme și bombe. Acești bani nu sunt făcuți prin muncă cinstită, ci prin activități ilegale. Organizațiile teroriste vând și cumpără arme pe furiș, vând droguri și, uneori, contra cost, ajută diferiți oameni să

ajungă în mod ilegal în anumite țări. Poliția e pe urma celor care se ocupă de astfel de activități. Guvernele statelor care vor să-și protejeze cetățenii au lansat acțiuni prin care urmăresc să-i lase pe teroriști fără bani pentru ca aceștia să nu poată să-și pună în aplicare planurile.

În 1990 s-a înființat Europolul care este un fel de poliție peste toate statele din Europa. Toate țările care fac parte din Europol urmăresc anumite persoane care li se par suspecte și colaborează ca să le prindă. Astfel, aceste țări sunt mai sigure și noi trăim mai în siguranță.

Poveste

VICTORIA LUI 008

Seara se lăsa încet peste Rezervația din Plaiul Fcii. Animalele blânde începeau să se pregătească de somn.

Căprioarele se strâneau unele în altele pe la marginea poienilor, iepurii se cuibăreau în vizuine, iar păsările își ascundeau capetele sub aripi.

Cântecele încetau, pădurea devenea teritoriul animalelor de pradă. Era vremea râșilor, jderilor, lupilor și pisicilor sălbatice care își ascuțeau ghearele și își rânjeau colții. Era vremea vânătorii, vremea animalelor feroase care se mișcă neauzit și atacă fulgerător, fantome sângeroase ale pădurii.

Dar seara asta era altfel decât celelalte pentru că în luminișul de la izvoare se punea la cale ceva ce putea schimba viața animalelor din pădure. Avea loc Sfatul Lupilor. Acum se alegea șeful haitei și se hotărau terenurile de vânătoare pentru ca toate animalele să fie mulțumite. Erau două legi care trebuiau respectate, Legea carnivorelor și

Legea șanseii.

Prima spunea că toate carnivorele trebuie să aibă aceeași șansă de a prinde vânat, iar cea de-a doua spunea că și animalele vânată trebuie să aibă șansa de

a scăpa. De sute de ani haitele de lupi respectau aceste legi. Însă lucrurile urmau să se schimbe din această seară pentru că favoritul pentru postul de șef al haitei era Rudolf. Rudolf cel puternic, agil și crud. Venise cu Eva, lupoaca lui, din Munții Pădurea Neagră. Nu era foarte tânăr, avea zece ani, ceea ce în ani lupești înseamnă că era bătrân, dar ochii verzi-cenușii arătau că încă mai avea forță. De altfel, statura lui mare,

musculoasă, părul aproape negru și ochii injectați trezeau spaima în toți lupii. Iar la vânătoare, ei bine, la vânătoare era dezlănțuit. Omora pentru toată haita. Era clar că-i plăcea să ucidă. Era un lup ucigaș. I se spunea, pe ascuns, Teroristul. Iar în seara asta avea cele mai mari

șanse să fie ales șeful haitei.

-Cred că Rudolf este cel mai în măsură să ne conducă, zise Eva șoptit. Este cel mai viteaz și cel mai bun vânător. Alături de el nu vom mai ști ce este foamea și toată pădurea o să ne respecte. Ei, ce ziceți?

-Da, eu sunt de acord cu ce zice Eva. Rudolf să ne conducă, zise Fat, un lup bătrân și gras pe care Rudolf îl hrănea tot timpul.

-Rudolf! Rudolf! Rudolf! mârâiră, în cor, ceilalți, în semn de aprobare.

-Mulțumesc, fraților! lătră Rudolf, ridicat pe o buturugă. Vă mulțumesc și vă promit să nu vă dezamăgesc. Am să fac în așa fel încât tuturor să le fie frică de voi în pădure, iar lupii să devină stăpânii animalelor, așa cum a fost pe vremuri, când apăream în poveștile de groază ale oamenilor. De azi încolo va începe Epoca Lupilor. Carnivorele vor conduce, iar în fruntea lor vom fi noi. Moarte ierbivorelor! Moarte omnivorelor! Trăiască lupii, stăpânii lumii! termină într-un urlat profund Rudolf.

Ceilalți lupi se uitau fascinați și scoteau schelălăieli admirative.

-Da, așa va fi! continuă Rudolf. Vom băga spaima în Rezervație.

-Bine, dar cum vom face asta? întrebă un lup tânăr. Știm cu toții că sunt legi pe care trebuie să le respectăm.

-Legi? Legea suntem noi! Și ca să le arătăm asta va trebui să-i înfricoșăm. Vom ucide toate căprioarele. Pe toate.

Nu va mai exista picior de căprioară în Rezervație. Nu ne vor mai da cu flitu' sărind peste bușteni mai repede decât noi. Nu vor mai primi fân iarna de la oameni. Nouă ne-au adus carne vreodată? S-au gândit oamenii la noi măcar o singură dată? Nu! Doar la ele. Ce au în plus? Nimic! Au în minus. Nu

știu să supraviețuiesc. Atunci să dispară!

-Dar nu este bine! sări Lupa, bătrâna haitei. Dacă vei ucide toate căp...

-Taci! urlă Rudolf. Dacă nu-ți place, poți să pleci din haită.

-Și spune mersi că nu te ucidem acum, adăugă Eva, dezvelindu-și colții.

Lupa se retrase într-un tufiș.

-V-a fost bine cu mine? Va fi și mai bine! Planul este... am să vi-l spun la miezul nopții, în Peștera Liliacilor. Tufișurile au urechi.

Haita se răspândi și în luminiș se lăsă liniștea. Lui Rudolf nici nu i-ar fi trecut prin minte că cineva îl auzise.

Din frunziș doi ochi verzi și pieziși văzuseră totul, iar două urechi ascuțite, cu ciucuri, auziseră totul.

Era 008, agentul secret al pădurii.

Era râsul Bond, dar de când îi puseseră pădurarii plăcută de identificare cu numărul 008 toți îl strigau așa. Toți? E mult spus "toți" căci era un singuratic. Doar San Antonio, jderul cel iute, îi mai ținea companie din când în când.

Acum era cu el, pitit în frunziș.

-Băiatul acesta de-și spune Rudolf este făcănit rău. Și eu sunt carnivor, dar

mănânc atât cât îmi trebuie. Să omori ciutele? Asta e dambla, trililula, cum vrei să-i spui. Eu nu am de gând să mă iau după el cu

prostia asta cu Epoca Lupilor, Era Carnivorelor sau cum i-o spune.

Și 008 se întinse pe creangă, legănându-și agale coada.

-Da, nici eu. Nu vreau să aud de teroristul acesta, răspunse San Antonio, dând cu lăbuța a lehamite. Cred însă că ar trebui să-l oprim pe nebun că poate îi reușește planul și rămânem fără mâncare. Poate după ciute vrea să omoare iepurii și păsările. Trebuie să-l oprim, 008.

-Și cum facem asta? întrebă 008.

-Simplu, ne facem agenți secreți. Și jderul San Antonio sări în stânga și în dreapta, mușcând aerul cu botul său ascuțit. Pentru început trebuie să aflăm planul secret, să vedem ce are de gând.

-Cum aflăm, măi Antonio, că până la peșteră avem doar spațiu deschis și pietre. Te aude și o broască țestoasă surdă.

-Trebuie să te învăț totul, dădu San Antonio din lăbuțe. Nu ne ducem noi, ci agenții sub acoperire.

-Agenți sub acoperire? Avem noi așa ceva în pădure? căscă 008 ochii larg.

-Sigur că avem. Sapă'n Lung și Sapă'n Lat, cele două cârtițe. Ai înțeles planul? Pe sub pământ? Sub acoperire? Îți?

-Ahaaa! Acum am înțeles, zise 008, lărgindu-și zâmbetul. Vrei să trimiți cârtițele să afle planul. Bun plan. Îți

merge mintea.

Cârtițele au acceptat imediat să-i ajute.

Bine că nu vedeau cu cine vorbesc.

Fiind oarbe nu au apucat să se sperie.

Aflând de planurile lui Rudolf, au plecat spre peșteră. Au săpat în lung și-n lat și au ajuns lângă o stalagmită chiar la timp.

Rudolf le spunea lupilor groaznicul plan -Am adus din Munții Pădurea Neagră o ciupercă otrăvitoare. Uitați-o aici. Am înmulțit-o în peșteră. Nu are gust, nu are miros. În zori oamenii vor aduce iarbă pentru căprioare. Vom amesteca ciupercile în fân. Le vor mânca și vor muri otrăvite.

Sapă'n Lung și Sapă'n Lat ascultau îngroziiți. Rudolf chiar era nebun.

Trebuiau anunțați cei doi agenți cât mai repede. Dar cum s-o facă? Ar fi pierdut timp prețios cu săpatul tunelului. Pe cine să trimită?

-Nu stă aici Mărgelatu', cocoșul de munte? întrebă Sapă'n Lung.

-Ba da. Ba da. Să-l rugăm pe el să le ducă vestea.

Îl treziră pe Mărgelatu' care zbură rapid și le cucurigi lui San Antonio și lui 008 tot ce aflase de la cârtițe.

-Grăbiți-vă! Au plecat deja. Sunt la trecătoare. Fiecare lup și-a prins de blană câte cinci ciuperci otrăvite. Trebuie opriți

Înainte de a ajunge la locul de pășunat. San Antonio și 008 alergau deja prin pădurea întunecată. Râsul făcea salturi uriașe, de cinci-șase metri, iar San Antonio ziceai că-i pasăre. Abia mai atingea frunzișul.

Au ajuns gâfâind la ieșirea din trecătoare. La zece metri se vedea o siluetă neagră, feroasă. 008 se aruncă neauzit pe o stâncă. Părea o panteră. Agil, tăcut, eficient. San Antonio rămase la ieșirea din trecătoare. Rudolf se opri mirat când îl zări.

-Ce vrei, San Antonio?

-Vreau să renunți la planul tău. Am aflat toți și este o prostie.

-Să renunț? La Epoca Lupilor, la Era Carnivorelor? Nu prea cred, mârâi Rudolf, arătându-și colții. Am să te fac una cu pământul, piticanie. Pleacă din drumul meu.

Ceilalți lupi se retraseră câțiva pași. Locul era strâmt și periculos. Jderul era agil, iute ca fulgerul. Iar mușcătura îi era adâncă.

-Mic, mic, dar voinic. Hai, termină cu prostiile, Rudolf, și aruncă ciupercile alea în prăpastie.

-Peste cadavrul meu, urlă Rudolf.

-Tu ai spus-o, zise San Antonio. Și în clipa aceea o stâncă fu împinsă de către 008 drept în capul lui Rudolf. Teroristul căzu cu ciuperci cu tot în prăpastie.

Speriați, ceilalți lupi începură să urle.

-Tăcere! strigă 008. V-ați luat după un nebun și ați încălcat legile. Dacă vreți să nu muriți, aruncați

ciupercile acum!

-Are dreptate, spuse Lupa. Ne-am luat după un nebun și o nebună. Eva își băgă coada între picioare. Aruncați ciupercile alea nenorocite. Lupii pot mai mult decât atât. Nu sunt lași. Haideți să ne alegem un conducător adevărat, curajos și cinstit, care să respecte legile pădurii.

Lupii aruncară ciupercile și porniră rușinați spre luminiș pentru a alege un alt conducător.

-Nu vei mai avea probleme cu noi, 008, spuse Lupa, dând ușor din gene. Îți promit!

-Am încredere în tine, Lupa. Ai fi o conducătoare bună, dar încă nu am ajuns atât de departe. Nu vor alege o femelă.

-Știu, 008. Dar poate la anu'... și Lupa plecă după haita ei.

-Strașnică lupoaică, zise 008, zâmbind pe sub mustăți.

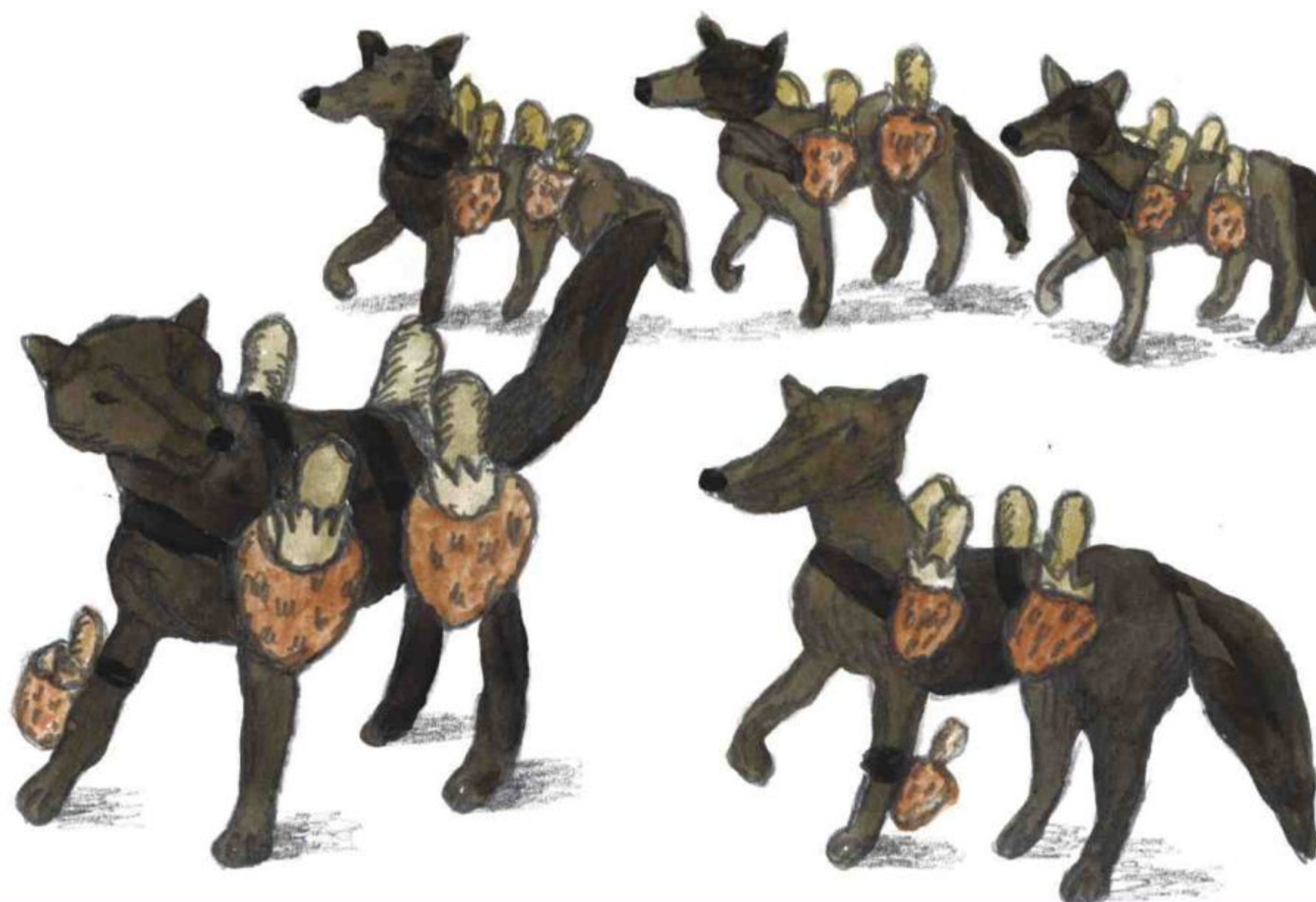
-Iar noi, o strașnică echipă, spuse San Antonio. Ne vor mulțumi căprioarele și ne vor da flori și pui de...

-Da, da, visează frumos. Hai mai bine să tragem un pui de somn că sunt cam obosit.

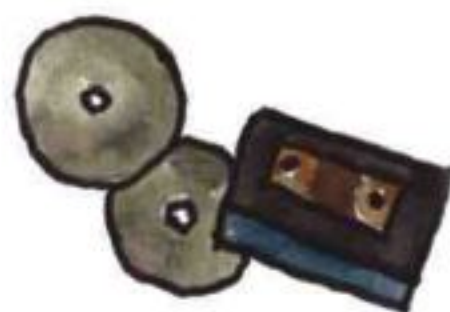
Primele raze ale soarelui se ridicară peste pădurea care se umplea de zgomot. Neștiuți, cei doi eroi se aflau deja în lumea viselor.

Teme de discuție

1. Ce se pune la cale în pădure? De ce vrea Rudolf să ucidă toate căprioarele?
2. Îl ascultă ceilalți lupi? Sunt cu toții de acord cu el?
3. Ce legi vrea să încalce Rudolf? Ce spun aceste legi?
4. Cine îl ascultă din frunziș?
5. Râsul și jderul sunt tot carnivore. De ce nu sunt de acord cu Rudolf?
6. Pe cine folosesc pe post de iscoade cei doi agenți secreți? Cum află planul lupului?
7. Cum acționează apoi cei doi agenți secreți? Cum îl pedepsesc pe Rudolf?
8. Cunoașteți alte povești sau ați văzut filme cu teroriști? Povestiți ce se întâmpla acolo. Cum arătau și ce făceau teroriștii?

O campanie a
Ministerului Administrației și Internelor,
 prin
Inspectoratul General pentru Situații de Urgență

